

Köszöntjük Mirkovics Zsigmondot 90. születésnapján

Mirkovics Zsigmond a gimnáziumi érettségi után az óbudai Textilfestőgyárban helyezkedett el, a Mirkovics dinasztia újabb tagjaként. A katonai szolgálat letöltését követően a Budapesti Műszaki Egyetem vegyészmérnöki karán szerzett diplomát. A Textilfestőgyár vegyi laboratóriumában dolgozott, majd a nyomóüzemben volt műszakos kolorista. Később gyárrész-

legvezetői beosztást kapott. A fehérítőt, a festődét, az appretáló és a bolyhozó műhelyt, ill. korábban az összerakó üzemet irányította nagy szakmai felkészültséggel és jó szervezőkészséggel. Aktívan részt vett az újszerű segédanyagok és színezékek elterjesztésében, a korszerű technológiák kidolgozásában. Főleg a könnyű kezelést biztosító modern végkikészítő eljárások területén ért el jelentős eredményeket.

A dolgozók továbbképzését szakmai jegyzetek összeállításával segítette elő. Számos újítással járult hozzá a pamutipari kikészítő szakma fejlődéséhez. A fiatal szakembereket felkarolta és vezetővé válásukat nagyban támogatta.

A textilfestőgyári évtizedek után az Inter-Cooperation cégnél folytatta munkáját, ahol az angol I.C.I. (később Zeneca) cég hazai képviselőjét látta el textilipari szakmérnökként. Nyugdíjazása után tanácsadóként hasznosította textilvegyipari tapasztalatait.

1952-ben lépett be a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületbe, hosszú évekig a Textilfestőgyár egyesületi üzemi összekötője volt. A textilvegyész és kolorista szakosztály munkájában évtizedeken át aktívan vett részt, közreműködésnek köszönhetően számos színvonalas, kihelyezett egyesületi rendezvény volt a gyárban. Kiváló szakmai tevékenysége elismeréseként, 2013-ban bekerült a TMTE szellemi örökségünk albumába.

Tisztelettel köszöntjük 90. születésnapján, jó egészséget kívánva!

Lakatosné Győri Katalinra emlékezünk

Öt éve, 2016. április 14-én, 63 éves korában, hosszú és türelemmel viselt betegségben távozott közülünk *Lakatosné Győri Katalin*, egyesületünk ügyvezető főtítkára. Halálával fáradhatatlan, agilis, a jó érdekében mindig tenni akaró, kedves embert és vezetőt veszített el egyesületünk és a hazai textilszakma.

Középiskolai tanulmányait a budapesti I. László Gimnázium-

ban végezte, a politechnika tantárgy során megszerette a szabás-varrást, ezért egyik osztálytársnőjével ruhatervezőnek készült. A Könnyűipari Műszaki Főiskola (KMF) ilyen szakirányára felvételizett, de a nagy túljelentkezés miatt nem kezdhetette meg ruhatervezői tanulmányait, végül az akkor újonnan indult kötő-hurkoló szakra nyert felvételt. 1974-ben a KMF-en szerzett textilipari üzemmérnöki képesítést. Pályakezdőként a Habselyem Kötöttárugyárban helyezkedett el, a kelmetechnológiai osztály munkatársa lett, majd a vállalati fejlesztési tervek kidolgozásában és megvalósításában vett részt.

1984-ben a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület munkatársa lett, először, mint szervezőtitkár. 1987-től az ügyvezető főtítkár-helyettesi, 2010-től az ügyvezető főtítkári teendőket látta el nyugdíjba vonulásáig. A közhasznú társadalmi szervezet operatív irányítását, a testületi munka koordinálását nagy agilitással végezte, felelősen ügyelt a gazdálkodásra. A nemzetközi kapcsolatok ápolásában eredményesen kivette részét. Az egyesületi kiadványok megjelentetésében, a szaklap ki-

adásban, hírlevél szerkesztésében meghatározó részt vállalt. Az Egyesület felnőttképzési intézményének és programjainak akkreditálása terén, a képzések létrehozásában és lebonyolításában rendkívüli teljesítményt nyújtott. Kimagasló tevékenységet látott el az egyesület részéről elnyerhető pályázatok elkészítésében, menedzselésében. Szorgalmas munkája eredményeként a TMTE – a kedvezőtlenül megváltozott hazai textil- és textilruházati környezet ellenére – évről évre fejlődött.

Az ipari háttérbázis leépülésével nem volt könnyű a működési feltételek alapjául szolgáló anyagi forrásokat előteremteni, ebben is nagy aktivitással vett részt, főként az elnyert támogatásokkal sikerült megőrizni az egyesület biztonságos fennmaradását. Szó szerint időt és fáradtságot nem kímélve ügyködött, kedvező kapcsolatépítő tevékenységének is köszönhető, hogy a TMTE mindmáig működik.

Többek között külön kiemelendő, hogy a Nemzetközi Technológiai Platformhoz csatlakozva, sokat vállaló személyes közreműködésével valósult meg a „Nemzeti Technológiai Platform a textil és ruhaipar megújításáért” (TEXPLAT). Az Európai Unió az ún. SET- Saving Energy in Textiles (Textilipari Energia Csökkentés) projektben mindaddig eredményesen dolgozott, ameddig súlyos betegsége engedte.

Hiányzik mindig energikus, filigrán alakja, kifogyhatatlan tenni akarása és meg nem szűnő lelkesedése. Őszinte szeretettel és tisztelettel emlékezünk fáradhatatlan egyéniségére, emberi kedvességére, a személyes beszélgetésekre is mindig időt szánó egyesületi vezetőre és nagyszerű emberre.

Goldberger Friderika 1919–2021

Életének 103. évében, 2021. február 23-án elhunyt *Goldberger Friderika*, dr. Buday-Goldberger Leó, az európai hírű textilgyáros leánya és apai örökségének várománya. Őt készítették fel az addigra Európa meghatározó textilgyárává és divatmárkájává vált Goldberger-gyár vezetésére, azonban erre a II. világháborús események és utána a gyár államosítása miatt már nem volt lehetősége. Édesapja a holokauszt áldozata lett.

Miután 1948-ban államosították a Goldberger-gyárat, a család elhagyta az országot. Először Zürichbe utaztak, végül Friderika Párizsban telepedett le. Itt indította be textiltervezői vállalkozását, amely évtizedeken

keresztül prosperált, megteremtve a család számára a biztos egzisztenciális alapokat.

Először 1989-ben jött haza Magyarországra, tárgyalt az akkor már halódó Goldberger Textilművekkel az üzem megmentése érdekében, megpróbált befektetőket keresni, sajnos azonban nem járt eredménnyel. Szeretett volna emléktáblát helyezni a család egykori otthona, a Vörösmarty tér 4. szám alatt álló épület falára, ezt akkor nem tudta elérni. Az Óbudai Múzeumnak, valamint Óbuda-Békásmegyer Önkormányzatának kezdeményezésére, a Főváros Önkormányzatának közreműködésével 2017-ben pótolták ezt az elmaradást.

A magyar textilipar szakemberei nagy tisztelettel gondolnak a Goldberger-családra és Friderikára, akinek emlékét kegyelettel megőrzik.

Nyugodjék békében!

Kúcs Zoltán 1939–2020

81. életévében elhunyt a raschel-gépi függőnygyártás magyarországi kiemelkedő szaktekinetelye, *Kúcs Zoltán*.

A pécsi Nagy Lajos Gimnáziumban érettségizett, a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki karán 1964-ben a textiltechnológia szakon okleveles gépészmérnökként diplomázott.

A budapesti Paszományáru-gyárban kezdett dolgozni, ahol 1965-től fejlesztő mérnökként, 1969-től műszaki vezetőként, 1971-től főmérnökként tevékenykedett. A rendszerváltás után kft.-vé alakult üzem ügyvezető igazgatója volt nyugdíjba vonulásáig.

Kezdő mérnök korában kezdődött a poliészter alapanyagú, raschel-gépeken készült függönyök gyártása,

elsőként hazánkban Paszományáru-gyár állított elő ilyen terméket. Az üzem nemcsak e termékek fő gyártójaként vált ismertté, hanem a raschel-gépi technika vezető fejlesztőjének is számított. A többi ezzel foglalkozó magyar cég (Gardénia Csapkefüggőnygyár, Lőrinci Szalagszövő- és Csapkegyár) dolgozóit is a paszományáru-gyáriak tanították be.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1964-től volt tagja, a rövidáru szakosztályban és a kötő szakosztályban tevékenykedett aktívan. A Magyar Textiltechnika és a Rövidáru Technika c. szaklapokban rendszeresen publikált, előadásokat tartott konferenciákon.

A Bolyai János Textilipari Technikumban ill. Szak-középiskolában, valamint a Könnyűipari Műszaki Főiskolán óraadó tanárként oktatott.

Emlékét kegyelettel megőrizzzük, nyugodjék békében!